

University of Groningen

Symptom network models in depression research

van Borkulo, Claudia Debora

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version

Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:

2018

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

van Borkulo, C. D. (2018). *Symptom network models in depression research: From methodological exploration to clinical application*. [Thesis fully internal (DIV), University of Groningen]. University of Groningen.

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

The publication may also be distributed here under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license. More information can be found on the University of Groningen website: <https://www.rug.nl/library/open-access/self-archiving-pure/taverne-amendment>.

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

DANKWOORD (ACKNOWLEDGEMENTS)

Best vaak heb ik me afgevraagd of het nou wel een goed idee was: psychologie gaan studeren op m'n 36e om vervolgens onderzoek te gaan doen. Ik heb de stoute schoenen aangetrokken en omdat ik wist dat deze twijfels zouden komen had ik met mezelf afgesproken om vriendelijk naar ze te glimlachen om ze vervolgens resoluut naast me neer te leggen. Dat heb ik vaak moeten doen. Maar het is gelukt met dit proefschrift als resultaat! Dit zou echter nooit gelukt zijn zonder een aantal mensen die ik hier graag persoonlijk wil bedanken.

Robert, wat moet jij een enorm vertrouwen hebben gehad om dit project met bijzondere constructie aan te gaan. Ik vond het heel inspirerend om vanuit jouw input over belangrijke klinische vragen na te denken over hoe we dat het beste met de netwerkbenadering konden onderzoeken. Door mijn achtergrond kwamen als vanzelf direct methodologische vragen op waarvan ik vond dat die eerst beantwoord moesten worden. Je hebt me altijd die ruimte gegeven ook al betekende dat een vertraging van het onderzoek naar de vragen waar het eigenlijk mee begon. Dat heeft mooie projecten opgeleverd. Enorm bedankt voor het vertrouwen en de vrijheid die je altijd hebt gegeven.

Denny, ik had dit nooit kunnen doen als jij me niet bij Robert had voorgesteld als potentiële kandidaat. Heel erg bedankt dat je me die kans hebt geboden. Ik had me geen betere begeleider op locatie kunnen wensen. In het bachelorjaar heb je me al begeleid bij het leukste onderwerp voor een bachelorthese: het maken van een simulatiemodel in NetLogo in plaats van een saaie literatuurstudie. Eindelijk iets *doen* na al die theorie! Sindsdien heeft het netwerkgebeuren me niet meer losgelaten. De besprekingen met jou waren zeer inspirerend; je bruijst gewoon van de ideeën en bent altijd positief. Als ik ergens mee zat of vastliep had je altijd een pragmatische oplossing en ging ik weer positief en vol goede moed de deur uit.

Lynn, je was als co-promotor een echte *partner-in-crime*. Vanaf het eerste moment viel me op hoe hulpvaardig je bent. Niets leek je te gek: van het veelvuldig meelopen door de krochten van het UMCG om een sleutel te bemachtigen, het vakkundig leggen van vingers op zere plekken in mijn artikelen, tot het luisteren naar de frustraties en onzekerheden die komen kijken bij het uitvoeren van een promotieonderzoek. Ik wil je heel erg bedanken dat je er altijd voor me was en voor alle gezellige momenten in Maastricht op de OV-fiets en lekkere lunches met avocado.

Lourens, al tijdens de netwerkmeetings waar ik vanaf de bachelor bij zat, zag ik met stijgende verbazing dat je werkelijk voor alle vragen en problemen een oplossing had. Ongelooflijk! En een eindeloos geduld om nóg een keer bepaalde stukken van het artikel van Fiocco en Van Zwet door te nemen. Ik heb nog wat ideetjes voor als dit helemaal afgerond is, dus je bent nog niet van me af! ;-)

Angélique en Laura, mijn charmante en geestige paranymfen. Op de een of andere manier moet ik altijd ONT-ZET-TEND lachen als ik met jullie ben. Angélique, het is altijd gieren. Of we nou op congres zijn in Chicago of koffie doen in Het Bakhuys, het gaat van de ene gekkigheid naar de andere. We hadden discussies over soep of saus, zoefden van hier naar daar of zaten aan de cocktails. Bedankt ook voor je adviezen. Laura, ik leerde je kennen tijdens de bachelor en was meteen verkocht door je kordate optreden en humor. Heel bijzonder vond ik ook hoe gastvrij jij en Markus me ontvingen in Leuven. Je krijgt nog steeds het bakje van me waarin je de wrap van Markus had gedaan voor de terugweg. Ik ben heel blij dat je nu ietsje dichterbij woont; in Groningen kom ik nog regelmatig.

Sacha, Eiko, Don, Jonas D, Marie, Jolanda, Tessa, Pia, Joost, and Shirin, thanks for the inspiring Psychosystems meetings. Psychosystem members and roomies Lisa (thanks for the lovely lunches and for being an extra-paranymf), Riet, Adela, and Jonas H., thank you for the “gezelligheid” in our room. The yoga sessions were unforgettable and sometimes hilarious due to the “special” voice on the app. The photograph with you all in *tree pose* was very cute. Gaby, you have also become a roommate. I am honored to supervise you during your adventure.

Verder wil ik nog een aantal mensen bedanken in de privé-sfeer. Tony, Angela, Michael en Katinka, bedankt voor alle gezellige avondjes met stampot of BBQ, al naar gelang het seizoen. Celeste, Simone, Hilda, Alex en Mirelle, ook al zien we elkaar niet heel vaak, jullie zijn me wel heel dierbaar. Dank voor jullie vriendschap. En Daniella, zonder jouw hulp hadden we het nooit gered. Bedankt voor je luisterend oor als ik weer eens achter mijn laptop aan het stressen was.

Lieve pa en ma, toen ik begon ging ik elke dinsdag naar Groningen. Jullie kookten dan voor ons en ook al ging ik niet meer wekelijks naar Groningen, jullie bleven dit doen. Het was heel fijn om een dag te hebben, waarbij ik niet op de klok hoefde te kijken en me die dag volledig kon concentreren op m'n werk. Bedankt voor jullie steun en de heerlijke lasagne en zelfgemaakte zuurkool en voor de vele potjes *Wordfeud*. En voor de leuke avondjes met toneelstuk of voorstelling.

Tenslotte de belangrijkste mensen in mijn leven: André, Famke en Tijmen. Waarschijnlijk kan ik het beste beginnen door mijn excuses aan te bieden voor mijn gestress; jullie hebben daar wellicht zo nu en dan een heel klein ietsiepietsie van gemerkt. ;-) Lieve Famke en Tijmen, toen ik begon — en dan reken ik even vanaf het weer gaan studeren — waren jullie 3 en 5. Op het moment van schrijven zijn jullie 13 en 15. Wat is er veel gebeurd in de tussentijd. Ik hou ontzettend veel van jullie. Heerlijk vond ik het om met jullie te genieten van de krenten uit de pap die dit avontuur bood, zoals de reis naar China en een bezoekje aan Harvard tijdens de eclips in Boston (I am still véry sorry that I did not just open your door, Rich!). Lieve André, mijn rots in de branding, je hebt me altijd gesteund en gestimuleerd als ik weer eens in een onzekere modus schoot. Ons surrogaat van de “sigaretje-bij-het-open-raam” momentjes waren een echte steun voor me. Ik hou nog steeds ontzettend veel van je!